

РЕШЕНИЕ

№ 2722

гр. София, 20.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в публично заседание на 04.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **1963** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 АПК вр. чл. 186, ал. 4 ЗДДС.

Образувано е по жалба на „СОФИЯ ЛАЙФ КЛУБ“ ЕООД, ЕИК –[ЕИК], подадена чрез управителя Е. К., срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С1972-0127722/01.02.2023 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ - София в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която е наредено запечатване на търговски обект – дискотека, находящ се в [населено място], пл. „България“ № 1, стопанисван от жалбоподателя, и забрана за достъп до него за срок от 14 дни.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед. Твърди се, че актът е издаден в противоречие с принципа на съразмерност, а липсата на подробни мотиви прави невъзможна преценката дали органът е упражнил правомощията си в съответствие с целта на закона. В този смисъл непосочването на мотиви относно срока за запечатване на обекта, съставлява нарушение на изискването по чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК. Според жалбоподателя посочените в заповедта мотиви са бланкови, общи и се използват общо за всички проверки на НАП, а извършената покупка от органите на НАП е в размер на 7 лева и представлява стока с „незначителна стойност“ съгласно §1, т. 9 от ДР на ЗДДС. Иска се отмяна на ЗНПАМ и присъждане на разноски в размер на 50 лева.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, не се представлява. Депозирано е становище от 31.03.2023 г., в което са изложени доводи по същество на спора.

Ответникът - началник отдел „Оперативни дейности“ - София в ГД „Фискален контрол“ при Централно управление на Националната агенция за приходите, чрез юрк. И., оспорва жалбата и моли за нейното отхвърляне. Счита, че обжалваната заповед е издадена в съответствие с материалния закон и с целта на същия. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не излага становище по жалбата.

Административен съд - София-град, Трето отделение, 44 състав, след като се запозна със становищата на страните и с приетите по делото доказателства, намира от фактическа и правна страна следното:

Административното производство по издаване на обжалвания акт е започнало по повод извършена проверка на 10.12.2022 г. в 00:40 часа в търговски обект по смисъла на §1, т. 41 от ДР на ЗДДС - дискотека „София лайв клуб“, находящ се в [населено място], пл. „България“ № 1, стопанисван от „СОФИЯ ЛАЙВ КЛУБ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. Извършена е контролна покупка на 1 брой минерална вода „Б.“ от 0,5 литра и 1 брой безалкохолна напитка „Кока - Кола“ на обща стойност 7,00 лв., за която не е издаден фискален бон от наличните 2 броя ФУ в обекта модели, „DATECS-DR - 25 X“ с ИН на ФУ DT719526 и ФП № 02719526; DT577414 и ФП № 02577414 или друг документ, отговарящ на изискванията на Наредба Н-18/2006 г. Плащането е прието за сметка на „СОФИЯ ЛАЙВ КЛУБ“ ЕООД.

Установеното се потвърждава от приложените по делото доказателства: протокол за извършена проверка серия АА № 0127722/10.12.2022 г.; КЛЕН от 10.12.2022 г.; Дневен Финансов отчет от 10.12.2022 г.; Опис на парите в касата от 10.12.2022 г.; АУАН № F690700/30.12.2022 г.

С оглед така установеното, административният орган е приел, че е изпълнен съставът на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС и на основание чл. 186, ал. 3 от ЗДДС, във връзка с чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" от същия закон на дружеството-жалбоподател е наложена принудителна административна мярка - запечатване на търговски обект - дискотека „София лайв клуб“, находящ се в [населено място], пл. „България“ № 1 и забрана за достъп до него за срок от 14 дни.

При така установената фактическа обстановка, съдът от правна страна приема следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна в законоустановения срок, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима. Разгледана по същество е основателна.

Оспорената в настоящото производство Заповед за налагане на принудителна административна мярка е издадена на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗДДС. Съгласно чл.186, ал. 3 от ЗДДС принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице. Видно от представената по делото Заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020 г. (т.1.) на изпълнителния директор на НАП /л. 35/, началниците на отдели „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, са определени да налагат ПАМ запечатване на обект по чл.186 от ЗДДС, поради което заповедта е издадена от компетентен орган.

Обжалваният административен акт е издаден в писмена форма, но при допуснати нарушения на чл. 146, т. 3 и т.5 АПК предвид следното:

Правното основание за налагане на обжалваната ПАМ е по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" от ЗДДС, която предвижда, че на лице, което не издаде съответен документ за продажба

по чл. 118, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се налага принудителната административна мярка (ПАМ) запечатване на обект за срок до 30 дни. По силата на чл. 118, ал. 1 ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Съгласно чл. 187, ал. 1 ЗДДС при прилагането на посочената принудителна мярка, се забранява и достъпът до обекта.

Между страните не е спорно, че към момента на осъществената проверка в търговския обект не е издадена фискална касова бележка от функциониращото в обекта фискално устройство (ФУ) при покупка на стока 1 брой минерална вода „Б.“ от 0,5 литра и 1 брой безалкохолна напитка „Кока - Кола“ на обща стойност 7,00 лв. Плащането е прието за сметка на „СОФИЯ ЛАЙВ КЛУБ“ ЕООД. От наличното в обекта ФУ са отпечатани КЛЕН и Дневен финансов отчет (ДФО), от които е видно, че сумата от 7,00 лв. не е отразена, като регистрирана чрез издаване на фискална касова бележка.

При определяне на срока на ПАМ, който според закона е до 30 дни, административният орган действа при условията на оперативна самостоятелност, в който случай на съдебен контрол подлежи съответствието на акта с целта на закона и спазването на пределите на оперативната самостоятелност, като част от задължителната преценка за издаването на административния акт при правилно приложение на материалния закон.

По отношение хипотезата на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" ЗДДС, мярката запечатване на търговски обект има превантивно действие, а именно да се предотврати извършването на друго противоправно поведение от страна на нарушителя. Съгласно чл. 186, ал. 3 от ЗДДС мярката се налага с мотивирана заповед от органа по приходите или от оправомощено от него лице. Липсата на мотиви относно срока, за който се прилага принудителната административна мярка, съставлява нарушение на изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Наред с това води до невъзможност да бъде направена проверка от съда дали е изпълнено изискването за съответствие на индивидуалния административен акт с целта на закона, което представлява едно от изискванията за законосъобразност на акта, което съдът следва да провери съгласно чл. 168, ал. 1 вр. чл. 146, т. 5 от АПК.

В случая определеният срок за налагане на ПАМ е 14 дни - в рамките на законоустановения максимален срок. В заповедта е посочено, че продължителността на принудителната мярка е: "определена с оглед начина и вида на организиране на отчетността, които са довели до извършеното деяние и индиректно със степента на неговата обществената опасност". Посочено е, че: нарушителят отдавна извършва търговска дейност и е наясно с конкретните изисквания за нея и с начина на организация, но въпреки това е допуснал извършването на административно нарушение, с което засяга основания ред за тази дейност." Отбелязано е също така, че „от събраните доказателства по преписката може да се направи обосновано предположение, че целта на търговеца е отклонение от данъчно облагане, което води до негативни последици за фиска. Административният орган е заключил, че срокът на наложената ПАМ е съразмерен на извършеното и е съобразен с целената превенция за преустановяване на лошите практики в обекта, както и с необходимото време за създаване на нормална организация за отчитане на дейността на търговеца.

Настоящият състав намира, че така определеният 14 - дневен срок на принудителната мярка не е мотивиран в съответствие с чл. 186, ал. 3 ЗДДС и чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК. Налице е формално изпълнение на задължението за мотивиране на акта, без обвързване с конкретни факти, което е равнозначно на липсата на мотиви, независимо от техния обем. Изложените в заповедта мотиви относно срока са стандартните общи мотиви, които могат да бъдат отнесени към който и да е подобен на процесния акт, тъй като са бланкетни и в тях липсва индивидуализация във връзка със спецификите на конкретния случай. В случая не става ясно как е формирана волята на органа да определи срок на мярката около средния размер, респ. кои конкретни обстоятелства са от значение и каква е тяхната тежест. Няма конкретизация относно това какъв е оборотът на обекта, каква клиентела има, каква е упражняваната дейност, търговецът извършвал ли е друго нарушение по Наредбата, установена ли е касова разлика и как тя се отнася към размера на срока, налични ли са други фактически обстоятелства, които биха били относими към преценката за определяне на срока на ПАМ около средния размер. При липсата на каквито и да било конкретни мотиви, свързани с конкретния субект и конкретната фактическа обстановка, при която е установено нарушението, не може да се приеме тезата, че срокът за прилагането на мярката в случая е надлежно мотивиран.

При издаването на заповедта за налагане на ПАМ следва императивно да се спазва принципът на съразмерност по смисъла на чл. 6, ал. 5 от АПК, като правилото е, че административните органи следва да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. Административният орган е издал индивидуален административен акт без да извърши преценка за наличието на баланс между личните и обществени интереси, а само за наличието на бланкетно и общо формулиран обществен интерес от налагането. В случая съразмерността на мярката, преценена на базата на всички данни за конкуренция между лични и обществени интереси, е нарушена, тъй като установеният размер на срока за налагането не е обоснован, като се засягат права и законни интереси на адресата в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която тя се налага.

От целите на ПАМ по чл. 22 ЗАНН за мерките по чл. 186, ал. 1 и чл. 187, ал. 1 ЗДДС е мислима само тази на превенцията – за предотвратяване на административни нарушения. Съответствието с тази цел не може да се изследва при неяснотата за избора на срок на ограничението в правната сфера на адресата на акта. Част от обстоятелствата, посочени в заповедта като критерии за индивидуализиране на ПАМ, са неотносими, а тези които са относими не са приложени. От събраните в хода на съдебното производство доказателства не се установяват лоши практики, тъй като това е единствено установено нарушение на жалбоподателя, не само от този вид, а въобще. Не е дефинирана тежестта на нарушението. По тези съображения съдът намира, че в случая прилагането на ПАМ не е съобразена с целите, регламентирани в чл. 22 от ЗАНН и с принципа за съразмерност, прогласен с чл. 6, ал. 2 АПК.

С оглед изложеното, обжалваната заповед за налагане на ПАМ е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

Съобразно изхода на спора в полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в размер на 50 лева – платена държавна такса.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд - София-град, Трето отделение, 44 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С1972-0127722/01.02.2023 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ - София в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „СОФИЯ ЛАЙФ КЛУБ“ ЕООД, ЕИК –[ЕИК], представлявано от Е. Г. К., със седалище и адрес на управление: [населено място], ж. к. Д., [жилищен адрес]02, сумата от 50 /петдесет / лева – разноси по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните.

Съдия: